

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 15 mars 1934 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

I en den 23 februari 1934 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 191, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

Härigenom förordnas, att 4 och 7 §§ tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

4 §.

Där tull — — — äger rum.

Det åligger — — — värdera varan.

Närmare bestämmelser — — — av Konungen.

I den mån det påkallas för kontroll å lämnad uppgift om varas värde är varuhavaren eller annan, för vars räkning varan införts, skyldig att tillhandahålla sina affärshandlingar för granskning på sätt Konungen bestämmer.

7 §.

Tullfrihet under viss tid åtnjutes för:

a) transportmedel, som — — — egentlig inrikestrafik;

b) transportmedel, som medföres av resande, vilken endast tillfälligtvis skall vistas inom riket, därest transportmedlet är avsett att återutföras sist inom ett år;

c) dragare och — — — ändamål; samt

d) kreatur, vilka — — — gå i bet.

Angående den tid och de villkor, under vilka resande må, enligt vad i b) sägs, utan erläggande av tull förfoga över medfört transportmedel, så ock angående tid för åtnjutande jämlikt bestämmelserna under a) av tullfrihet för järnvägsmateriel förordnar Konungen. I övrigt — — — ett år.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1934.

Med avseende å innebörden av Kungl. Maj:ts förslag må följande redogörelse lämnas.

Då det såväl ur statsfinansiell synpunkt som av hänsyn till den inhemska tullskyddade industriens och den lojala importhandelns intressen uppenbarligen vore av stor vikt att i möjligaste mån söka hindra varje försök från mindre nogräknade importörers sida att undandraga sig stadgade tullavgifter, har departementschefen ansett önskvärt, att tullverket beredes möjlighet att jämväl i annan form än som för närvarande sker utöva kontroll över riktigheten av de värden, som läggas till grund för tullberäkningen. I sådant syfte föreslås i propositionen ett tillägg till 4 § tulltaxeförordningen, enligt vilket — i den mån det påkallas för kontroll å lämnad uppgift om varas värde — varuhavaren eller annan, för vars räkning varan införts, skulle bli skyldig att tillhandahålla sina affärshandlingar för granskning på sätt Kungl. Maj:t bestämmer.

Enligt gällande bestämmelser är ett för turiständamål avsett lustfartyg fritaget från förtullning, om det i trafik ingår till tullområdet, men däremot helt utestängt från tullfrihet, därest det inkommer som last med annat transportmedel. Då tullfriheten i det förra fallet är grundad därå, att fartyget icke förvärvas till Sverige, har det synts departementschefen skäligt, att tullfrihet medgives jämväl i det senare fallet under förutsättning att fartyget införes endast för att tillfälligt nyttjas inom landet. Departementschefen har funnit sig böra förorda, att möjlighet beredes till temporär tullfrihet för lustfartyg i sistberörda fall, samt i likhet med generaltullstyrelsen ansett detta lämpligen kunna ske genom att i 7 § av tulltaxeförordningen stadgad tullfrihet för automobil utsträcker att gälla beträffande transportmedel överhuvud taget, vilka inkomma under sådana omständigheter, som i paragrafen under b) angivits beträffande autobiler.

I detta sammanhang har departementschefen omförmålt, att fråga tidigare väckts om inbegripande under 7 § b) tulltaxeförordningen av jämväl ett annat slag av transportmedel, nämligen luftfartyg. Departements-

chefen syftade därvid på en av kungl. svenska aeroklubben den 31 juli 1929 gjord framställning om införande för den icke yrkesmässiga resandefrafiken med luftfartyg av ett passersedelsystem likartat med det, som för närvarande användes beträffande automobiler. I ett den 24 februari 1931 efter remiss avgivet utlåtande över denna framställning, vilken fortfarande vore på Kungl. Maj:ts prövning beroende, hade generaltullstyrelsen, bland annat med hänsyn till det mindre fullständiga material för frågans bedömande, som stode till buds, uttalat en viss tveksamhet i fråga om systemets behövlighet för Sveriges del men tillika framhållit, att bifall till framställningen syntes förutsätta ändring av 7 § tulltaxeförordningen i den riktning, som nu ifrågasatts. För egen del kunde departementschefen ansluta sig till detta uttalande. De detaljbestämmelser, som bleve erforderliga i händelse av systemets införande, borde enligt departementschefens uppfattning intagas i tillämpningsföreskrifterna till tulltaxeförordningen, detta i likhet med vad som skett beträffande föreskrifterna om passersedlar för automobiler. Om det nu föreliggande förslaget till ändring av 7 § tulltaxeförordningen godtoges, skulle alltså därigenom öppnas möjlighet för Kungl. Maj:t att sedermera, därest det skulle anses påkallat, i administrativ ordning meddela föreskrifter om systemets införande.

Utskottet har icke något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag. Utskottet hemställer därför, *Utskottet.*

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 191, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

Stockholm den 15 mars 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärge i Katrineholm*, Boman, Björnsson*, Jönsson i Slätåker, Åström*, Månsson*, Jönsson i Boa, Lövgren i Boden, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Forssberg, Larsson i Örbyhus, Sjödahl, Löfvander, Heiding och Johansson i Krogstorp.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.